

HAZAVÁRÓ

Tíz pontos javaslat egy nemzeti minimum programhoz

Magyarország az elmúlt években egyértelműen és bizonyíthatóan 'kivándorló orszaggá' vált. Különösen aggasztó, hogy döntő részben a fiatal, gyermekvállalási korban lévők hagyják el hazánkat, amelynek következtében immáron minden negyedik magyar gyermek külföldön születik. A statisztikák egyértelműen azt mutatják, hogy a kivándorlás az elmúlt években gyorsult fel igazán, jelenleg több mint hatszázezer magyar keresi a boldogulását külföldön és további egymillió tervezi, hogy távozik.

A kivándorolt magyarok valós érdekképviselő és a szülőföldről érkező érdemi segítség nélkül maradtak. A jelenlegi Fidesz-kormány nem biztosítja számukra az egyenlő választójogot, az állami bürokrácia leterheltsége és szervezetlensége méltatlan helyzetekbe kényszeríti őket, a külföldön született gyermekek magyar oktatása, a magyar kultúrával való megismertetése esetleges és államilag alig támogatott, a külföldön munkát vállalók érdekeinek és jogainak képviselője elégtelen.

Az elmúlt években kivándorolt tömegekről a jelenlegi hatalom nyíltan lemondott, hazatérésükért és otthoni boldogulásuk érdekében csak kirakat-programok és nem valódi, hosszútávú megoldások születtek.

Az alábbi **Hazaváró-program** tíz alapvállalását az elmúlt hónapok során tucatnyi konzultáció eredményeként a kivándoroltakkal közösen készítettük el. Nemzeti minimumként ajánlom minden olyan politikai erőnek és szervezetnek, amely felelőssége tudatában valós megoldásokra vállalkozik:

A 2018-as kormányváltást követően kormányzati szintre kell emelni a kivándorlás ügyét és intézményesített formában szükséges foglalkozni a külföldre távozott magyar állampolgárok érdekképviselővel, a velük való aktív kapcsolattartással és hazatérésük előkészítésével. A 2018-as választás után hivatalba lépő kormányban ezért egy **kivándorlásügyi állami titkárságot** kell létrehozni, hogy a feladat kiemelt, az elvándorlás súlyos társadalmi és gazdasági hatásainak **megfelelő figyelmet** kapja meg.

Minden rendelkezésre álló pénzügyi- és humánerőforrás felhasználásával a legrövidebb időn belül **javítani kell** a külképviseletek és a magyar államigazgatás kapcsolódó szolgáltatásainak **minőségét és gyorsaságát**. Tarthatatlan például, hogy a külföldön született magyar állampolgárságú gyermekek iratainak adminisztrációja hónapokat csúszik. Mind a nagykövetségek és konzulátusok működését, mind pedig a kapcsolódó, magyarországi államigazgatási rendszert a megnövekedett igényekhez kell igazítani.

A következő kormánynak a lehető legpontosabban és naprakészen tisztában kell lennie a kivándoroltak számával és helyzetével, tudnia kell, hogy mely európai vagy más nagyvárosban van megnövekedett létszámú magyar közösség, amely közvetlen képviselést igényel. Azokban a régiókban, ahol erre érdemi szükség van, **állandó képviselést, megerősített konzuli szolgálatot** kell létesíteni. Nem tartható, hogy külföldön élő magyar családoknak nagy számban olykor ezer kilométert is utaznia kell, mire hivatalos képviselést találnak.

A magyar külképviseleteknek és intézményeknek pro-aktív módon a jelenleginél fokozottabb figyelmet kell fordítania a kivándorolt közösségek tagjainak érdek-képviselésére, jogi- és mentális tanácsadására, kulturális közösségi életének működtetésére. A rendelkezésre álló eszközökkel, a felmerülő igények és lehetőségek felmérése után minden nagyobb magyar közösség régiójában külön **közösségi megbízottat** kell alkalmazni a külképviseleteken, akiknek a feladata a helyi magyarokkal való – a fentebb részletezett feladatok mentén történő - aktív kapcsolattartás.

Az elmúlt években kiugróan megnőtt a külföldön született magyar gyermekek száma, amely értelemszerűen az elvándorlás megnövekedett mértékével van összefüggésben. Megdöbbentő adat, de ma már minden negyedik magyar gyermek valamelyik külföldi városban látja meg a napvilágot és az ismert tendenciák alapján bizonyosan kijelenthető, hogy jelentős részük külföldi iskolákban és közösségekben is fog felnőni. A kivándorolt közösségek között több olyan is van, amely saját szervezésben vasárnapi iskolát, magyar nyelvű magánoktatást szervez, hogy a külhonban született magyar gyermekek ne veszítsenek el minden kapcsolatot a magyarsággal, a magyar kultúrával. Az államnak feladata és kötelessége az igények felmérése után kormányzati dotációval **magyar iskolák alapítása** és finanszírozása, elsőként Londonban.

Biztosítani kell a kivándorolt százezreknek azt az alkotmányos jogát, hogy korlátozás nélkül élhessenek választójogukkal és ne érje őket semmilyen módon hátrányos megkülönböztetés. Tarthatatlan, hogy a jelenleg hatályos választási törvény első- és másodrangú állampolgárokra osztja a magyar nemzetet. Az átmenetileg külföldre vándorolt, de hazautalt megtakarítássaikkal a magyar gazdaságot sokmilliárddal támogató választókat egyenlő állampolgárként egyenlő jogok illetik meg. Ezért a következő kormány egyik első intézkedése kell legyen, hogy biztosítsa a **levélben, vagy elektronikus úton történő szavazás** lehetőségét a magyarországi lakcímmel rendelkező, de külföldön élő és dolgozó százezreknek is. Ez alkotmányos és erkölcsi kötelesség, amellyel régóta tartozunk nekik.

A kivándorlás egyre súlyosabb és gyorsabb mértéke egy modernkori Trianon hatásával ér fel. A kormányváltás után olyan környezetet kell teremteni Magyarországon, hogy minimálisra csökkenjen azok száma, akik megélhetési kényszerből döntenek a költözés mellett. Minden eszközzel törekedni kell a **huszonöt év alattiak teljes foglalkoztatottságának** elérésére, az Ifjúsági Garancia-programot ki kell szélesíteni és többforrást rendelni hozzá!

Kiszámíthatóbb és vonzóbb környezetet kell teremtenünk a fiataloknak az itthonmaradáshoz, a tapasztalatot illetve tudást felhalmozott fiataloknak és szakembereknek pedig a hazatelepüléséhez. Ehhez kirakat-programok helyett érdemi megoldásokra van szükség. Országos és célzott, regionális **bérlakás-programot** kell indítani, amely kiemelten segíti a fiatalok családalapítását és a munkahelyi mobilizációt. Mielőbb meg kell szüntetni a minimálbér és a létminimum közötti jelentős különbséget, ehhez valós és azonnali **reálbér-növekedési programot** kell indítani!

A fiatalok megtartásához meg kell állítani a forráskivonást a felsőoktatásból, vissza kell adni az **intézmények autonómiáját**, vissza kell emelni az államilag támogatott keretszámokat és **ingyenessé kell tenni az első diplomát**. Segítő adópolitikával támogatni kell a pályakezdő fiatalokat: a kormányváltás után érdemi **adókedvezményt kell adni a diákhitel-törlesztőknek** és az őket foglalkoztatóknak, a diákhitel rendszerének egészét pedig az érintettekkel közösen kell a megváltozott igényekhez és lehetőségekhez igazítani. A tanulás támogatásában és a kivándorlás miatt szétszakított családok kapcsolattartásában elengedhetetlen **lakossági internethasználatot áfa-mentessé** kell tenni, az ifjúság számára frekvenciát közzései tereken az Európai Unió támogatásával **ingyenes wi-fi pontokat** kell létesíteni.

A hazatelepülést és az újrakezdést segítő **uniós alapot** kell létrehozni a kormányváltást követően, amelyből munkaadók és önkormányzatok pályázhatnak forrásokra. Ez az alap a kivándorlás társadalmi és gazdasági hatásait lesz hivatott csökkenteni, de szerepe lesz a tapasztalatot és gyakorlatot szerzett szakemberek, például az egészségügyi dolgozók hazacsábításában is. Meg kell nyitni annak lehetőségét, hogy az ennek az alapnak nyújtott támogatás is leírható legyen a **személyi jövedelemadó felajánlható egy százalékából** vagy **társadalmi adókedvezmény** formájában, a támogatások útját és felhasználását pedig a legszigorúbb átláthatósági elvek mentén megismerhetővé tesszük. Szemben a kormány mostani, a pénzek forrását, mozgását és felhasználását eltitkolni igyekvő gyakorlattal szemben.

Ujhelyi István
európai parlamenti képviselő

2017. november 5.